

[Erhard Jakobsen.]

hed, vi har nu, og den manglende indkomststigning, det er en situation, vi skal fortsætte med. Det er muligt, jeg er den eneste, men jeg ved, jeg er ikke den eneste om to år, for så kan alle huske, at de skam havde sagt i forvejen, at indkomststigningen ville komme.

Alle de indvendinger, der er rejst, skal der blive lejlighed til at drøfte i udvalget. Argumentet med administrationen, at det ikke kan administreres, holder ikke. Det skal vi bevise ved hjælp af spørgsmål, som vi stiller i udvalget og får besvaret — og som vi i øvrigt har fået besvaret før i det politisk-økonomiske udvalg, men det er der øjensynligt ingen der har læst. Det skal vi få gjort igen.

Tanken i forslaget er den ganske enkle: enhver, der i året 1977 har en ekstraindkomst — ligegyldig af hvilken art, det kan fremgå af den skattepligtige indkomst — en stigning i den skattenligtige indkomst på 10.000 kr., kan få en skattelettelse, idet 50 pct. af de 10.000 kr. fritages for beskatning, hvis han har sparet beløbet op. Opsparingen skal efter vor formening bindes. Vi vil tro, at en periode på 3 år var tilstrækkelig. Kun på den måde kan man rette op på nedgangen i den private opsparing. Indtil vi fik en venstregering, var det en stående kliché i samtlige venstres taler, at det var galt med den private opsparing. Vismændene sagde i 1973, at man skulle være noget i retning af en særling for at finde på at spare op i banker og sparekasser, for det kunne bedre betale sig at købe på afbetaling, stifte gæld og så kunne trække renterne fra på sin selvangivelse. Det er det klima, vi ønsker at ændre fundamentalt.

Når man taler om borgerlig samling, så var det måske en god idé at prøve at finde nogle af de ting frem, som i årenes løb har spillet en rolle for, at det privatkapitalistiske system kan opretholdes, og her er den private opsparing grundpillen.

Jeg tror, der er god grund til, at dette forslag får en langt mere indgående behandling end de bemærkninger, der er faldet her, og som jeg ikke i dag skal sige meget til, men som i udvalget vil blive taget op til prøvelse, hver eneste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvi ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Forhøjelse af den skattefrie bundgrænse for 1976) [af Glistrup m. fl.]

(Lovforslag nr. 37. Fremsat 17/10 75)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det foreliggende lovforslag fra fremskridtspartiet går ud på, at der i 1976 ikke skal beregnes indkomstskat af de første 21.000 kr.s skattepligtige indkomst. Rent teknisk skal det ske ved, at personfradraget forhøjes til 21.000 kr. Som bekendt vil personfradraget efter de nuværende regler i 1976 blive 10.800 kr., for enlige pensionister dog 20.300 kr.

Et lignende forslag om et personfradrag i 1976 på 21.000 kr. fremsatte fremskridtspartiet også i septembersamlingen i år; det blev ved den lejlighed fremsat sammen med alle fremskridtspartiets øvrige og snart velkendte forslag om en hurtig afvikling af indkomstskatten.

Også i foråret havde vi et særligt personfradragsforslag fra fremskridtspartiet. Det drejede sig dengang om personfradraget i 1975, som fremskridtspartiet foreslog sat til 19.000 kr. Dette forslag var genstand for en grundig og meget kritisk behandling her i folketinget, hvor det ved tredje behandling den 27. maj blev forkastet af alle øvrige partier.

Hvad der dengang blev sagt imod fremskridtspartiets forslag, kan også siges imod det forslag, som nu foreligger. Jeg synes ikke, der er grund til at bruge tingets tid og Folketingstidendes spalter på at gentage